

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

รายการบัตรคือเครื่องมือที่ช่วยในการสืบค้นที่สำคัญอย่างหนึ่งของห้องสมุด จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงตำแหน่งที่จัดเก็บของหนังสือหรือวัสดุที่ต้องการในห้องสมุด ในรายการบัตรประกอบด้วยรายการต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อมูลทางบรรณานุกรมที่ได้ลำดับไว้ตามมาตรฐานของการลงรายการ ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ชื่อชุด หัวเรื่อง สถานที่พิมพ์ เลขเรียกหนังสือ สำนักพิมพ์ ปีพิมพ์ หมายเหตุบันทึก เลขทะเบียน สารบัญ เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ จำนวนหน้า ภาพประกอบ รายการต่าง ๆ เหล่านี้สามารถใช้เป็นจุดเข้าถึง (Access point) สารนิเทศที่ผู้ใช้ต้องการได้ ในขณะที่เดียวกันรายการบัตรก็สามารถใช้เป็นหลักฐานทรัพยากรที่ห้องสมุดมีอยู่และยังให้ประโยชน์แก่บรรณารักษ์ในการปฏิบัติงานอื่น ๆ ของห้องสมุด (ประภาวดี สืบสนธิ์, 2526)

นับตั้งแต่เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทกับงานห้องสมุด ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายการบัตรมีราคาแพงขึ้นได้ กลายเป็นแรงผลักดันให้ห้องสมุดจำเป็นต้องหาแนวทางในการทำรายการบัตรแบบใหม่ขึ้นมา โดยบรรณารักษ์ตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาไว้ว่ารายการบัตรแบบใดก็ตาม ที่จะนำมาใช้แทนที่รายการบัตรแบบเดิมนั้น อย่างน้อยที่สุดก็ควรจะต้องเทียบเท่ากับรายการบัตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (Lee, 1985) จากแนวคิดดังกล่าวจึงทำให้มีการพัฒนารายการบัตรให้อยู่ในรูปแบบที่เครื่องคอมพิวเตอร์สามารถอ่านได้ จนกระทั่งเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1971 Ohio College Library Center (OCLC) ได้พัฒนาการจัดทำรายการบัตรระบบออนไลน์ได้สำเร็จ สามารถใช้รายการบัตรร่วมกันกับห้องสมุดอื่น ๆ ได้ด้วยระบบออนไลน์

ตั้งแต่ ค.ศ. 1980 เป็นต้นมาจะเป็นช่วงเวลาที่ห้องสมุดหลาย ๆ แห่งในสหรัฐอเมริกาได้เตรียมการที่จะเปลี่ยนจากการจัดทำรายการบัตรในระบบปฏิบัติการด้วยมือไปเป็นการให้บริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ (Online Public Access Catalog - OPAC) ซึ่งหมายถึงระบบการควบคุมทางบรรณานุกรมที่สามารถเข้าถึงได้จากจุดเข้าถึงหลาย ๆ ทางเพื่อนำไปสู่ข้อมูลทางบรรณานุกรมที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านได้ด้วยเครื่อง ข้อมูลที่ค้นคืนจะแสดงผลบนหน้าจอเครื่องปลายทาง (Terminal) หรือพิมพ์ออกมาตามที่ต้องการ เครื่องปลายทางสามารถตั้งอยู่ใน

ห้องสมุดหรือที่อื่น ๆ ก็ได้ผู้ใช้สามารถค้นคืนสารนิเทศทั้งที่มีอยู่ในห้องสมุดของตนและจากห้องสมุดอื่น ๆ (Gorman, 1982, quoted in Lee, 1985 : 327)

ระหว่าง ค.ศ. 1981 - 1983 เป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนแปลงจากการใช้รายการบัตรไปเป็นการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ของหอสมุดรัฐสภาอเมริกันและห้องสมุดอื่น ๆ ในสหรัฐอเมริกา ทำให้มีงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาการใช้รายการบัตรและการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ในแต่ละห้องสมุดเผยแพร่ออกมา (Cochrane and Markey, 1983 : 338) โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยแตกต่างกัน Lipetz (1972) ได้ศึกษาการใช้รายการบัตรที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัย Yale เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงรายการบัตรและเตรียมการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้แทนรายการบัตร และ Moore (1981) ได้ศึกษาการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ ซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนา ระบบ เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาระบบให้ตรงกับความต้องการใช้ของผู้ใช้ห้องสมุด ในขณะที่ Gouke และ Pease (1982) ได้ศึกษาการสืบค้นจากรายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์โดยการใช้ชื่อเรื่อง เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จในการค้นและหาสาเหตุว่าทำไมผู้ใช้อาจสืบค้นโดยการใช้รายการบัตรอยู่ ทั้ง ๆ ที่ห้องสมุดได้หยุดทำรายการบัตรไปแล้ว

งานวิจัยที่ศึกษาการใช้รายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ต่างๆ นี้ แม้จะไม่ได้ศึกษาโดยเน้นความพึงพอใจของผู้ใช้โดยตรง แต่ได้นำผลของการศึกษามาใช้ในการออกแบบและปรับปรุงระบบการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ เพื่อให้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ได้กลายเป็นเครื่องมือที่ดี อย่างน้อยที่สุดก็เท่าเทียมกับรายการบัตรแบบเดิม ซึ่งการทราบระดับความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อการใช้รายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์นั้นก็จะเป็นการประเมินผลด้านประสิทธิภาพในการให้บริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ของห้องสมุดได้ว่าการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ตอบสนองความต้องการสารนิเทศของผู้ใช้เพียงใด และผู้ใช้อมีความพึงพอใจในระดับใด (ชลทิชา สุทธินิรันดรกุล, 2539)

สำหรับประเทศไทย พ.ศ. 2525 ห้องสมุดสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) เริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในการดำเนินการทำรายการหนังสือ โดยใช้โปรแกรม Mini-micro CDS/ISIS ผู้ใช้สามารถค้นหนังสือจากการใช้รายการบัตรในตู้บัตรรายการและจากฐานข้อมูลในระบบออนไลน์ โดยการค้นจากชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง คำสำคัญในชื่อเรื่อง หัวเรื่อง และการใช้ Boolean operator

(นงลักษณ์ ไม่น่ายกิจ, 2528) ในระยะต่อมามีการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย หอสมุดเฉพาะและศูนย์เอกสารต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น ในพ.ศ. 2530 สถาบันวิทยบริการและห้องสมุดคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ร่วมมือกันสร้างข่ายงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้ชื่อว่า CHULALINET (Chulalongkorn University Library Information Network) โดยใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการทางวิชาการ ลดความซ้ำซ้อนในการจัดหาทรัพยากร ประหยัดทรัพยากรในการจัดการและการให้บริการ (คณะกรรมการวางแผนนโยบายดำเนินงานการคิดคามและแก้ปัญหาอันเกิดจากการพัฒนาข่ายงานห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534) โครงการข่ายงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เริ่มดำเนินการโดยการสร้างฐานข้อมูลหนังสือที่มีรูปแบบและมาตรฐานเดียวกัน และเตรียมความพร้อมของบุคลากรด้วยการฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์ สนับสนุนการไปดูงานในต่างประเทศ และคัดเลือกคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์สำหรับระบบห้องสมุดอัตโนมัติ จนกระทั่ง พ.ศ. 2536 จึงได้ตัดสินใจนำเอาระบบห้องสมุดอัตโนมัติ INNOPAC เข้ามาใช้กับข่ายงานห้องสมุด สามารถให้บริการต่างๆของห้องสมุดรวมกันได้ในระบบออนไลน์ ซึ่งบริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ก็เป็นบริการที่ถูกนำมาใช้แทนที่รายการบัตรแบบเดิม ลักษณะของรายการที่ใช้เป็นจุดเข้าถึงหนังสือในห้องสมุดยังคงมีความคล้ายคลึงกับรายการบัตรแบบเดิม เพียงแต่เพิ่มรายการที่เป็นจุดเข้าถึงได้มากขึ้น เช่น เลขเรียกหนังสือ เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ คำสำคัญ (keyword) เป็นต้น

หลังจาก พ.ศ. 2537 ห้องสมุดต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดให้บริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์แก่ผู้ใช้แล้ว (ทิพวรรณ แซ่ตั้ง และ ศุภกร โสภณวสุ, 2538) ห้องสมุดก็เริ่มหยุดการทำรายการบัตรแบบเดิม แต่ยังคงให้บริการทั้งรายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ควบคู่กันอยู่ เพราะยังอยู่ในช่วงระยะแรกของการเปลี่ยนแปลงจากการใช้รายการบัตรในระบบปฏิบัติการด้วยมือมาเป็นการใช้คอมพิวเตอร์ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่า ในแต่ละห้องสมุดไม่มีการอบรมการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ให้แก่นิสิต ก่อนที่จะเริ่มเปิดให้บริการ จึงอาจเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ ผู้ใช้เกิดความสับสนกับวิธีการใช้และรูปแบบของข้อมูล แม้ว่าทางห้องสมุดจะมีคู่มือการใช้ไว้ให้บริการแล้วก็ตาม ในขณะที่เดียวกันความคุ้นเคยกับการใช้รายการบัตรแบบเดิม และตำแหน่งที่ตั้งของคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์อาจจะอยู่ในมุมที่ไม่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนเท่ากับตู้บัตรรายการแบบเดิม นอกจากนี้ข้อมูลที่มีอยู่ในระบบการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ก็ยังไม่สมบูรณ์เท่ากับรายการบัตรที่มีอยู่ทั้งหมด จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ยังคงมีทั้งผู้ที่ยังใช้ราย

การบัตรแบบเดิม ผู้ที่ใช้เฉพาะการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ และผู้ที่ใช้ทั้ง 2 อย่างควบคู่กันไป การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อเครื่องมือช่วยค้นหาทั้ง 2 ประเภทในด้านรายการที่ใช้ในการเข้าถึง รูปแบบของข้อมูล ผลการค้นหา และปัญหาในการใช้ จะเป็นวิธีการประเมินการใช้งานของรายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ เพื่อให้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ของหน่วยงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นเครื่องมือช่วยค้นหาที่มีประสิทธิภาพอย่างน้อยที่สุดก็เท่าเทียมกับรายการบัตรแบบเดิม และทำให้ผู้ใช้สามารถค้นคืนสารสนเทศได้ตรงกับความต้องการ ใช้งานได้ง่ายและรวดเร็ว เป็นประโยชน์คือผู้ใช้และคุ้มค่ากับการลงทุนได้มากที่สุด และสามารถนำผลของการวิจัยที่ได้จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อการใช้รายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์มาใช้เป็นแนวทางสำหรับห้องสมุดในหน่วยงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการแก้ไขและปรับปรุงรายการต่าง ๆ ที่ใช้ในการเข้าถึง รูปแบบของข้อมูลและปัญหาที่ผู้ใช้ประสบในการค้นคืนจากการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการออกแบบระบบการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ และการจัดบริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์สำหรับห้องสมุดภายในหน่วยงานและห้องสมุดอื่น ๆ ในประเทศไทยที่มีโครงการจะให้บริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษา

1. ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อการใช้รายการบัตร และการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ ในด้านรายการที่ใช้ในการเข้าถึงรูปแบบของข้อมูล และผลการค้นหา
2. ปัญหาในการใช้รายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความพึงพอใจต่อการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์มากกว่าการใช้รายการบัตร

2. ปัญหาที่นิสิตส่วนใหญ่ประสบในการใช้รายการบัตรคือ หัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดไว้ไม่ตรงกับคำที่นิสิตนำมาใช้ในการค้น

3. ปัญหาที่นิสิตส่วนใหญ่ประสบในการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ คือ ไม่เข้าใจรูปแบบการแสดงผล

ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ

นิสิตปริญญาตรีสาขาวิชา

1. มนุษยศาสตร์
2. สังคมศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์กายภาพ
4. วิทยาศาสตร์ชีวภาพ

ตัวแปรตาม

1. ความพึงพอใจต่อการใช้รายการบัตรในด้านรายการที่ใช้ในการเข้าถึง ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง และหัวเรื่อง
2. ความพึงพอใจต่อการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ในด้านรายการที่ใช้ในการเข้าถึง ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง คำสำคัญ และเลขเรียกหนังสือ
3. ความพึงพอใจต่อการใช้รายการบัตรในด้านรูปแบบการแสดงผล ได้แก่
 - การที่รายละเอียดต่าง ๆ ของหนังสืออยู่ในบัตรกระดาษขนาดประมาณ 3x5"
 - การจัดเรียงบัตรแต่ละประเภทไว้ตามลำดับตัวพ้องชนะทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
 - การที่หัวเรื่องและชื่อผู้แต่งร่วม สามารถใช้เป็นแนวสืบค้นจะปรากฏอยู่เฉพาะด้านล่างของบัตรผู้แต่งเท่านั้น
4. ความพึงพอใจต่อการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ในด้านรูปแบบการแสดงผล ได้แก่

- การมีทางเลือกต่าง ๆ จากเมนูหลักของจอคอมพิวเตอร์
- การมีคำอธิบายและตัวอย่างของวิธีสืบค้นในแต่ละทางเลือก
- การแสดงรายการบรรณานุกรมของหนังสือ ชื่อห้องสมุดที่มีหนังสือ เลขเรียกหนังสือ และสถานภาพของหนังสือ
- การมีเมนูทางเลือกด้านล่างของจอภาพให้แสดงรายการที่ใกล้เคียงกัน บนชั้นหนังสือ หรือแสดงรายการที่อยู่ภายใต้คำค้นหรือหัวเรื่องเดียวกัน
- การแสดงผลเฉพาะชื่อเรื่อง เลขเรียกหนังสือ และรหัสย่อของห้องสมุด ในกรณีที่พบข้อมูลมากกว่า 1 รายการ
- การแสดงรายการที่ใกล้เคียงกับคำที่ใช้สืบค้น ในกรณีที่สืบค้นแล้วไม่พบข้อมูล

5. ความพึงพอใจต่อการใช้รายการบัตรในด้านผลการค้น ได้แก่

- แสดงผลการสืบค้นครั้งละ 1 รายการ (1 บัตร)
- ได้ผลการค้นเฉพาะรายการหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุด
- ระยะเวลาที่ใช้ในการสืบค้น

6. ความพึงพอใจต่อการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ในด้านผลการค้น ได้แก่

- มีคำอธิบายให้ทราบไม่ว่าผลการค้นจะเป็นอย่างไร
- แสดงผลให้ดูครั้งละ 8 รายการ ถ้าได้ผลการค้นมากกว่า 1 รายการ
- ได้ผลการค้นของหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุดทุก ๆ ณะในมหาวิทยาลัย
- ระยะเวลาที่ใช้ในการสืบค้น

7. ปัญหาในการใช้รายการบัตร ได้แก่

- ไม่เข้าใจวิธีการใช้รายการบัตร
- ไม่เข้าใจรูปแบบของรายการบรรณานุกรมที่ปรากฏบนบัตรรายการ
- หัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดไว้ไม่ตรงกับคำที่นำมาใช้ในการค้น
- ข้อมูลที่นำมาใช้ค้นไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์

8. ปัญหาในการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์

- ไม่เข้าใจวิธีการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์
- ไม่เข้าใจการใช้ทางเลือกต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ด้านล่างของจอคอมพิวเตอร์
- ไม่ทราบรหัสย่อของห้องสมุดแต่ละแห่งและคำย่อที่บอกสถานภาพของหนังสือ

- จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ ไม่เพียงพอ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ชำรุดบ่อย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษาได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 - 4 จำนวน 11,079 คน ภาคปลาย ปีการศึกษา 2539 โดยที่ไม่ได้รวมนิสิตในชั้นปีที่ 1 ด้วย เนื่องจากเป็นนิสิตที่ยังไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ของหน่วยงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก่อน และได้สุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตามชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane กำหนดค่าที่ความเชื่อมั่น 95% มีความคลาดเคลื่อน 10% เพื่อให้สามารถใช้สถิติในการเปรียบเทียบได้อย่างเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้รายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ และความพึงพอใจของผู้ใช้
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้
 - ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการใช้รายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ ในด้านรายการที่ใช้สืบค้น รูปแบบการแสดงผล และผลการสืบค้น
 - ตอนที่ 3 ปัญหาในการใช้รายการบัตรและการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์
3. ทดสอบแบบสอบถามกับนิสิต จำนวน 10 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถาม แล้วนำไปปรับปรุงให้สมบูรณ์มากขึ้น

4. เก็บรวบรวมข้อมูลจนครบจำนวนและไม่ซ้ำซ้อน โดยบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ยืม-คืนของห้องสมุดแต่ละคณะ ซึ่งผู้วิจัยได้ไปชี้แจงวิธีการแจกแบบสอบถาม โดยจะแจกให้กับนิสิตที่กำลังใช้รายการบัตรหรือ การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ ซึ่งให้ความร่วมมือในการใช้ทั้งรายการบัตรและการเข้าถึงโดยวิธีออนไลน์ ก่อนตอบแบบสอบถาม
5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยการใช้สถิติต่าง ๆ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่ามัธยิมเลขคณิต และการหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
6. รายงานและนำเสนอผลการวิจัย
7. สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับห้องสมุดในหน่วยงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Chulalinet) ในการปรับปรุงรายการต่าง ๆ ที่ใช้ในการเข้าถึง และรูปแบบของข้อมูล
2. เป็นแนวทางในการจัดบริการการเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์ของห้องสมุดในหน่วยงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเป็นแนวทางสำหรับห้องสมุดอื่น ๆ ที่จะใช้การเข้าถึงรายการสาธารณะโดยวิธีออนไลน์

คำอธิบายศัพท์

รายการบัตร (Card Catalog) หมายถึง รายการหนังสือและอุปกรณ์อื่น ๆ ของห้องสมุด ซึ่งอยู่ในบัตรขนาดประมาณ 3X5 นิ้ว ในบัตรประกอบด้วยข้อมูลทางบรรณานุกรมที่ได้ลำดับไว้ตามมาตรฐานของการลงรายการ ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง หัวเรื่อง ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ปีพิมพ์ เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ เลขเรียกหนังสือ ชื่อชุด หมายเหตุ เลขทะเบียน จำนวนหน้า ภาพประกอบ

การเข้าถึงรายการสารานุกรมโดยวิธีออนไลน์ (Online Public Access Catalog - OPAC) หมายถึง การค้นข้อมูลหนังสือหรือวัสดุ โดยการใช้คอมพิวเตอร์แทนการค้นด้วยระบบมือจากรายการบัตร ผู้ใช้สามารถจะได้พบกับคอมพิวเตอร์ โดยมีเมนูบนหน้าจอคอมพิวเตอร์ที่ให้เลือกรวิธีการค้นที่ผู้ใช้ต้องการได้ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเข้าถึงรายการสารานุกรมโดยวิธีออนไลน์ของหน่วยงานสารสนเทศห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Chulalinet)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย